

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ Σ. ΣΠΑΝΔΩΝΙΔΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

UMBERTO SABA 'Η κωμόπολη (ποίημα), μετά-
φραση Στ. Ξεφλούδα
Γ. ΣΑΡΑΝΤΑΡΗ Εικόνες ρέμβης

ΟΜΙΛΙΕΣ

Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗ (ύφυπουργού) Πρὸς τὴν Ε. Ο. Ν.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ἰὺπό Πέτρου Σ. Σπανδωνίδη

ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ: Γ. Σκαρίμπα. Τὸ σόλο τοῦ Φίγκαρο.—
'Αντ. Ἰνίνου. Μεγάλες στιγμὲς τῶν ἀνθρώπων.—
Μέλπως Ἀξιότῃ, Δύσκολοι— Ἐμμ. Δαυΐδ,
Τὰ ἑπτὰ θάματα.— Ἄντ. Γαλάζιες ὥρες.

ΠΟΙΗΣΗ: Ν. Βρε— Μελισσάν-
θη, Ὁσαννά Πρωγώνιτη, Οἱ
σκελετοὶ τῆς— τῆς Ἰνίνου, Λι-
erimae— ἡ ἀγάπη.—
Σ. Μ— Ἄστ. Κοβ-
βατῆ— Ἡ μπαλλάντα τῆς
Μαρί

ΘΕΑΤΡΟΝ— Ἡ, Πρέβεζα.

ΜΕΛΕΤΕΣ— Ἡ, Θεσσαλονίκια μελετήματα.—
Π. Πάτῃ— δάσκαλος ὡς παιδαγωγός.—
Γ. Σαρ— ἀκριβὲς λογικῆς σάν θεωρία τοῦ ἀπο-
λύτου καὶ τοῦ μὴ ἀπολύτου.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ: Δ. Φωτιάδη, Πλάτωνα, Συμπόσιο ἢ γιὰ
τὸν ἔρωτα.— Maria nne Kl aar, Klephtenkrieg.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ὁδὸς Ἄρμοδιου, 5
Ἀποκλειστικὴ πώληση στὴν Ἀθήνα:
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ἸΩ. ΣΙΔΕΡΗ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

(ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΔΥΟ ΜΗΝΕΣ)

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ | οδός Ἀρμοδίου, 5
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ |

Συνδρομὴ ἔτησίᾳ δραχ. 60
» ἑξαετηρικοῦ » 120

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Γρ. Ξενοπούλου Ἡ διασκευαστικὴ τέχνη (δοκίμιο).— Β. Νώτη, Τὰ ἀνάκτορα τοῦ Γαλερίου ἢ Μαξιμιανοῦ (μελέτη).— Γ. Σκαρίμπα Τὸ σόλο τοῦ Φιγκαρο (μυθιστόρημα).— Ἀντ. Ἰνίνου Μεγάλες στιγμὲς μικρῶν ἀνθρώπων (διηγήματα).— Ἐμμ. Δαυὶδ Τὰ ἑπτὰ θάματα (διηγήματα).— Ἀντ. Βουσβούνη Γαλάζιες ὄρες (διηγήματα).— Ν. Βρετιάκου Μαργαριτα (ποιήματα).— Μελισσανθῆς Ὡσανιά καὶ ὄραματισμός (ποιήματα).— Κ. Παλακωνσταντίνου Lacrimae regum (ποιήματα).— Χρ. Πύρπασου Στιγμὲς ἀγάτης (ποιήματα).— Σ. Μαράντου Παραμῦθια τοῦ Ὁφμαν (ποιήματα).— Ἀντ. Κοβατζῆ Ἐπιστροφή (ποιήματα).— Θ. Πετρίδη Ἡ μπαλάντα τῆς Μαρίας (ποιήματα).— Στ. Κυριακίδη Θεσσαλονίκια μελετήματα (μελέτη).— Π. Πάτρα Ὁ Μέγας Διδάσκαλος ὡς παιδαγωγός (μελέτη).— Γ. Σαραντάρη Δοκίμιο λογικῆς σὰν θεωρία τοῦ ἀπολύτου καὶ τοῦ μὴ ἀπολύτου (μελέτη).— Δ. Φωτιάδη Πλάτωνος, Συμπόσιο (μετάφραση).— Ὁρ. Καλιορῆ Τραγούδια τῆς ψυχῆς μου (ποιήματα).— Γ. Γρηγόρη Πορεία μὲς στὴ νύχτα (διηγήματα).— Γ. Μασκίδη Στοχασμοὶ καὶ σημειώματα.— Παντ. Μπίστη Ταξίδι στὴν Ἑλλάδα.— Οἰκονόμου Τὸ ἡμερολόγιο ἐνὸς ζώου.— Λάμπη Βολονάκη Κάτω ἀπὸ τῆς λευκῆς τοῦ Πασακίου.— Κλ. Μαργίνα Φιγῆ (μυθιστόρημα).— Ἰωάννη Μαλανδρινοῦ Σὰν ὄνειρο, σὰν παραμῦθι.— Ζήση Οἱ ἀδύνατοι.— Γ. Σφακιανῆκη Εἰσαγωγὴ στὸ λυρικό μῦθο.— Γ. Χατζίνη Πρόσωπα καὶ Ψυχές.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Πνευματικὴ Ζωὴ Χρ. Γ' ἀρ. 47, ἀρ. 48, 1939. Παιδαγωγικὴ ἔτος Γ, ἀρ. 39, ἀρ. 40, Ἀπρίλιος 1939. Κρητικὲς σελίδες Χρόνος Γ, ἀρ. 10-12, Ἰαν.-Μαρτ. 1939. Κυνουριακὴ ἐπιθεώρηση ἔτος Β, τεύχ. 3 Μάρτ.—Ἀπρ. 1939. Πάφος Χρ. Δ, ἀρ. 4 Ἀπρ., ἀρ. 5 Μάιος 1939. Ραδιοεπιθεώρηση ἔτος Β ἀρ. 5 Μάιος 1939. Ἀρῆρος ἔτος Β' ἀρ. 21 Μάρτ., ἀρ. 22, Ἀπρ. 1939. Μηνιαία Μεγαλόπολις ἔτος Β' ἀρ. 24, Ἀπρ. 1939. Ἑλληνικὴ ἐπιθεώρησης ἔτος ΔΒ' ἀρ. 378, Ἀπρ. 1939. Ἑλληνικὸς ἔτος ΙΘ' ἀρ. 5 Μάιος 1939. Μοναστηριακὰ χρονικά ἀρ. 12, Ἰαν. Μάρτ. 1939. Ἐκπαιδευτικὰ χρονικά ἔτος Στ' ἀρ. 68 Ἀπριλ., ἀρ. 69 Μάιος 1939. Ἅγιος Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος Κέρκυρα, ἔτος 6, ἀρ. 5-6.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

«Νέοι Καιροί» (Πειραιεύς). «Τραπεζιτικὴ» (Ἀθήνα). «Ἐλευθερὸς Κόσμος» (Σύρος). «Ἡχὸ τῶν Πιερίων» (Κατερίνη). «Φωνὴ τοῦ Αἰγίου» (Αἴγιο). «Ἐφημερίς τῶν Λεσβίων» (Μυτιλήνη). «Ἐρευνα» (Αἴγιο). «Ἐπὶ τῆς ἠσυχίας» (Κέρκυρα). «Σπαρτιατικὰ Νέα» (Σπάρτη).

ΦΥΛΛΑΔΙΑ

Ε.Ι.Α.Ρ. Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς Μπάρτι (Αἰ ἐιδικαὶ ἑλληνικαὶ μεταδόσεις 1 Ἰουλίου 1934—1 Ἰουλ. 1937)—Assistance et prevoyance en Italie—L'oeuvre nationale des loisirs ouvriers en Italie (II ed.) Roma, 1938.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

ΜΑΪΟΣ · ΙΟΥΝΙΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ 3

Umberto Saba

Ἡ κωμόπολη

Ἦταν στοὺς δρόμους τῆς κωμόπολης αὐτῆς
ποὺ κάτι καινούργιο
μοῦ συνέβη.

Ἦταν σὰν ἓνας μάταιος
στεναγμός
ἢ ἐπιθυμία ἢ ἀπροσδόκητη νὰ βγῶ
ἀπ τὸν ἑαυτό μου, νὰ ζήσω ὄλων
τῆ ζωῆ,
νὰ εἶμαι ὅπως ὄλοι
οἱ ἀνθρώποι ὄλων
τῶν ἡμερῶν.

Ποτὲ τόση χαρὰ δὲν εἶχα
μεγάλῃ οὔτε ἐλπίζω νὰ τὴν ἔχω ἀπ τὴ ζωῆ.
Τότε ἤμουν εἴκοσι χρονῶν καὶ ἤμουν
ἄρρωστος. Στους δρόμους
τοὺς καινούργιους τῆς κωμόπολης ἢ ἐπιθυμία
μάταιη σὰν ἓνας στεναγμός,
δικό της μ' ἔκανε.

Κεῖ ὅπου στὴ γλυκεῖα ἐποχὴ
τῆς παιδικότητος
λίγα ἔβλεπα σπαρμένα
σπιτάκια ποὺ σκαρφάλωναν
στὸ γυμνὸ λόφο,
ὕψωνόταν μὴ κωμόπολη γεμάτη ζέση
ἀπ τὴν ἀνθρώπινη δουλειά. Σ' αὐτὴ πρώτη φορὰ
ὑπόφερα ἀπ τὸ γλυκὸ
καὶ μάταιο πόθο
νὰ βάλω τὴ ζωῆ μου μέσα στὴ ζεστὴ
ζωῆ ὄλων,
νὰ εἶμαι ὅπως ὄλοι
οἱ ἀνθρώποι ὄλων τῶν ἡμερῶν.

**Ἡ πίστη νάχω
κάτι ἀπ ὄλους, νὰ λέγω
λόγια, νὰ κάνω
πράξεις πού ἄστερα ἀκούει ὁ καθένας
καί εἶναι σάν τὸ κρασί καὶ τὸ ψωμί
σάν τὰ παιδιά καὶ τίς γυναῖκες
ἀξίες
γιὰ ὄλους. Μὰ μιὰ γωνίτσα,
ἀλλίμονο, ἄφωνα στὸν πόθο, ὀπὴ
γαλάζια
γιὰ νὰ κοιτάξω ἀπ αὐτὴ τὸν ἑαυτό μου
νὰ χαίρουμαι τὴ σπάνια χαρὰ πού ἀπόχτησα
τὸ νὰ μὴν εἶμαι πειὰ ἐγὼ
νὰ εἶμαι αὐτὸ μονάχα, στοὺς ἀνθρώπους ἀνάμεσα
ἕνας ἀνθρώπος.*

*Γεννημένος ἀπὸ σκοτεινὲς
περιπέτειες
λίγος ἦταν ὁ πόθος, μόλις ἕνας μάταιος
στεναγμός. Τὸν ξαναβρίσκω
— χαμένη ἤχῳ
ἢ νεότη— στοὺς δρόμους τῆς κωμόπολης
τοὺς ἀλλαγμένους
περισσότερο ἀπὸ μένα. Στους τοίχους
τῶν ἀψηλῶν σπιτιῶν
οἱ ἐργασίες, στοὺς ἀνθρώπους καὶ στὸ κάθε τι
οὐχίστηκε τὸ πέπλο πού τύλιγε
τὰ τελειωμένα πράγματα.*

**Ἡ ἐκκλησία εἶναι ἀκόμα
κιτρινασμένη σάν τὸ λειβάδι
πού τὴν κυκλώνει εἶναι πιδό λίγο πράσινο. Ἡθάλασσα
στοὺς βάθος πού διακρίνω ἔχει ἕνα πλοῖο μονάχα
τεράστιο
πού γέρνει ἀκίνητο ἀπ τὴ μιὰ πλευρά. Σχήματα,
χρώματα
ζωὴ ὅπου γεννήθηκε ὁ γλυκός μου στεναγμός
ὁ δειλός, ἕνας κόσμος
τελειωμένος. Σχήματα,
χρώματα
ἀλλὰ δημιούργησα ἐγὼ μένοντας ἴδιος
μόνος μὲ τὸ σκληρὸ
μαρτύριό μου. Κι ὁ θάνατος
μὲ περιμένει.*

*Θὰ ξαναρθοῦν
ἢ σὴν κωμόπολη αὐτὴ
ἢ σὲ μιὰν ἄλλη σάν κι αὐτὴ οἰμέρες
τῶν λουλουδιῶν. Ἐνας ἄλλος*

*θὰ ξαναζήσει τὴ ζωὴ μου
πού σὲ μιὰ ἀνία ἔσχατη
τῆς νεότης θάχει κι αὐτὸς ζητήσει,
ἐλπίζει
νὰ βάλει τὴ ζωὴ του μέσα στὴ ζωὴ
ὄλων
νὰ εἶναι ὅπως
θὰ τοῦ φανοῦν ὄλοι οἱ ἄνθρωποι μιᾶς μέρας
ἐκείνου τοῦ καιροῦ.*

Μεταφρ. ΣΤ. ΞΕΦΛΟΥΔΑ

Εἰκόνες Ρέμβης

Πρόσωπο

*Γύρω ἀπὸ τὴν ὑπόστασή του ἡ γυναῖκα γεννοῦσε ἀμφιβολίες, κύματα.
Συλλογίζονταν τὴν ἀπορία του ἀγνάντια στὸ θῆλυ· μιὰ ἀπορία πού ὁ χρόνος
ἢ πείρα ἢ τοικυμῖα τῶν δοκιμασιῶν ἄφηναν ἀναλλοίωτη, ἀνέπαφη, ὅπως τὸ
κοχύλι πού κρατᾷ ἐνθύμιο ἀπὸ τὴ θάλασσα. Γιατὶ ἀμύνεται ὁ ἀδύναμος
ἑαυτός μας, γιατί ἐπιμένει καὶ ζητᾷ μιὰ δικαίωση; Γιατὶ, κάτω ἀπὸ τίς πε-
ριπέτειες, προσπαθεῖ μὲ βία νὰ διαφυλάξει τὸ ἀρχικό του γόητρο, πού
ξεθνυαίνει; Ἡ γυναῖκα ἔρχεται σὲ μερικὸς ἀνθρώπους, ὅπως ἡ μόνη συν-
τροφία ἀπὸ τὴ φύση πού τοὺς ἐπιτρέπεται, ὅπως ἕνας οὐρανὸς τόσο χαμη-
μῆλός πού τὰ δάχτυλα τὸν ἀγγίζουν, καί, ἀλλοίμονο!, ὅπως ἕνας ἄθλιος κα-
θρέφτης. Νοσταλγοῦσε ἀδιάκοπα τὴν θάλασσα, ἐκεῖνο τὸ τραγοῦδι νὰ κλεί-
σει σὲ σιῆθος του, νὰ βαρτίζεται συνεχῶς ἀπὸ τὸ ἀπέραντο γαλανό. Τοῦ
διέφευγε ὁ ἱκανὸς χρόνος, ἡ αἰσθησιὴ ἀπὸ τὴν ὕλη, ἡ εὐκαιρία τοῦ βράχου.
Ἡ νύχτα συνοδεύει τέτοιους ἀνθρώπους ἴσαμε τὴν κατοικία τους ἴσαμε τὸν
ὑπνο. Μπερδεύει ὄνειρα ἀδιαπάτες γιὰ νὰ περάσει ὁ ἄνεμος τῆς ζωῆς.
Προσθέτει τὴν προτίμησή γιὰ τὴ γυναῖκα, καὶ ἡ γοητεία φτάνει σὴν ἐντέ-
λεια. Ἀποφάσιζε τότε νὰ διασῶσει τὴν ὑπόληψή του, νὰ πει πῶς κάλλιο ὁ
θάνατος... Ἀλλὰ τὰ ἔργα του οἱ μέρες του ἢ βοήθεια πού χάριζε στοὺς δι-
πλανούς του ἢ φιλοδοξία του κ' ἢ εὐφυΐα του εἴτανε σάν κορίτσια.*

(1937)

Χωρὶς τίτλο

*Εἶδες, πόσο ὁμορφα τραγουδοῦν οἱ τρελλοί; Ἀκουσες τὸ σκοπὸ τους;
Κάτι ἀπὸ μᾶς, ἔλεγε, πῶς ἤθελαν ν' ἀρπάξουν· κάτι ἀπὸ τὴ χαρὰ μας,
πού νομίζουν πῶς δὲν τοὺς ἀνήκει. Ἡ μελωδία τους εἴταν πονηρὴ, καὶ
ταυτόχρονα ἀφελής. Ἡθελαν νὰ μᾶς κλέψουν, οἱ καημένοι τρελλοί, λίγα
χορήματα ἀπὸ μιὰ φανταστικὴ περιουσία μας· δὲν ἤξεραν πῶς δὲν ἔχουμε
περισσότερα ἀπ' αὐτούς, πῶς ἡ λύπη εἶναι στοιχεῖο καὶ τῆς δικῆς μας ζωῆς,
πῶς ἡ χαρὰ μας εἶναι ἀκόμα σήμερον ὅ,τι ἡ τρέλλα γιὰ τοὺς τρελλούς.*

Ο οὐρανός

Ο οὐρανός είναι ἡ ζεστή μας παιρίδα. Τὸν ἐγκαταλείπουμε συγχρόνως, γιατί μᾶς ἀρέσει τὸ παιχνίδι μὲ τὸ ἀγνωστο, μᾶς τραβᾷ ὁ κίνδυνος τῆς θάλασσας καὶ τοῦ ἀγέρα, μᾶς ἐλκύει μιὰ ἄλλη καρδιά. Ὅμως ἐπιστρέφουμε στὸν οὐρανό, κι' ὅταν τὸν λησμονήσαμε· ὅταν δὲ σκεπτόμαστε πιά τὸν τόπο ὅπου γεννηθήκαμε, καὶ ἡ ἀνάμνηση τῆς παιδικῆς μας γῆς ἔπαψε νὰ μᾶς γοητεύει. Μᾶς διευθύνει λοιπὸν ἡ τυφλὴ ροῇ τῆς οὐσίας μας, πού δὲν τὴ θάβει, φαίνεται, μὲ τὴν ὕλη του τὸ πλῆθος τῶν περιπετειῶν.

Ο ὕπνος ἀπόψε

Ο ὕπνος ἀπόψε μᾶς γύρισε τὴν πλάτη· δὲ μᾶς χαιρέτησε· ἔκανε πὼς δὲ μᾶς εἶδε. Μείναμε σιωπηλοὶ καὶ ξαφνιασμένοι· ὁ ἕνας δὲν τολμοῦσε νὰ ρωτήσει τὸν ἄλλο. Καὶ ἡ βροχὴ, χωρὶς νὰ μᾶς κνιτάξει, τραγουδοῦσε. Δὲ μᾶς ἔβλεπε πιά κανεὶς, ἀλλὰ ἔφεγγε ἡ μέρα καὶ μύριζε ἡ χλόη. Δὲ μπορούσαμε νὰ σηκώσουμε τὸ κεφάλι στὸν ἀέρα, νὰ τεντώσουμε τὰ μπράτσα καὶ νὰ πιαστοῦμε στὰ δέντρα. Ἐίχαμε γίνει μυρμηγκία.

Όλα ἔγιναν

Όλα ἔγιναν σὰ νὰ μὴ χρειάζονταν ἡ παρουσία μας, οἱ ἄνθρωποι, σὰ ζῶα, τὰ δέντρα. Πουῦ βρισκόμαστε ἐμεῖς, τότε; Μέσα στὴν κοιλιά τῆς γῆς, λέει κάποιος· πάνω στὸν οὐρανό, ἄλλος. Τρώγονται νὰ ποῦνε μιὰ γνώμη, γιατί ξέρουν πὼς τὰ λόγια ἔχουν βάρος ὅπως οἱ πέτρες. Καὶ ὅταν ἀκούστηκε ἡ φωνή τους, ἐπιστρέφουν ἡσυχιοὶ στὰ σπίτια τους. Ἀφήνουν τὸ θάνατο ἔξω ἀπ' τὴν πόρτα, πέφτουν στὸ κρεβάτι, κι ὁ ὕπνος τους εἶναι γαλήνιος, χωρὶς ἐφιάλειες.

Όνειρο

—Γιατί πεθαίνουμε ; —

—Μὰ ποὶς λέει πὼς πεθαίνουμε ; ! —

Σάσινα σήμερον ἀπὸ τὸ πλῆθος, βαρέθηκα νὰ μιλῶ σὲ ὅποιονδήποτε.

Όμως συμπανῶ τὸσους ἀνθρώπους, πού κ' ἐγὼ ξαφνιαζομαι, δὲν ἀναγνωρίζω τὸν ἑαυτὸ μου.

Όμως δὲ μπορῶ νὰ μὴ ληπθῶ πὼς ἀπόψε ἔχασα τὸν ἥλιο· τὸν ἄφησα νὰ πέσει ἀπ' τὰ χέρια μου τὸ πρωὶ ὅταν ἀπὸ τὸ παράθυρο τῆς κάμαράς μου ρίχτηκα στὸ ἀντικρινὸ δέντρο. Καὶ δὲν ξέρω πὼς, ἐνῶ θὰ περίμενε κανεὶς ν' ἀνάψω ἀπὸ τὴ στεναχώρια, κατέβηκα ἀπ' τὸ δέντρο, περπάτησα πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις, καὶ παντοῦ συναντοῦσα φίλους.

(1938)

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΡΑΝΤΑΡΗΣ

ΕΘΝΙΚΕΣ ΟΜΙΛΙΕΣ

Ο Ὑφυπουργὸς τῆς Ἀσφαλείας κ. Μανιαδάκης στὶς 13 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. στὸ γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν διοικητῶν τῆς ὀργανώσεως ΕΟΝ ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι λόγον:

«Φαλαγγίτες καὶ φαλαγγίτισσες. Εἶμαι ἐξαιρετικά, εὐτυχῆς διότι ἐπ' εὐκαιρία τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Α' συνεδρίου τῶν ἀνωτάτων βαθμῶν τῆς Ἐθνικῆς Ὄργανώσεως τῆς νεολαίας μου δίδεται ἡ ἀφορμὴ νὰ διαπιστώσω, ὅτι οἱ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὀργανισμοὶ τοῦ ἀρχηγοῦ μου διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς νέας ἑλληνικῆς γενεᾶς ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν σάρκα καὶ ὅστα καὶ νὰ εἰσέρχονται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς πλήρους πραγματοποιήσεως.

»Τὸ 1931 ὁ Ἰωάν. Μεταξᾶς βλέπων τὸν ἐκπεσμὸν τοῦ τόπου καὶ τὰ ἠθικὰ συντερίματα εἶχεν ἐξαγγεῖλει ὅτι ἐκεῖ πού ἐφθασεν ὁ τόπος τότε μόνον θὰ σωθῆ ὅταν ἡ ἑλληνικὴ νεότης ἀρπάξῃ στὰ χέρια τῆς τὸ ἐθνικὸν ἰδεώδες καὶ μὲ αὐτὸ ὡς σημαία καὶ κίνητρον μὲ πίστιν καὶ αἰσιοδοξίαν ἀνευ δισταγμοῦ χωρὶς πρὸς τὰ ἐμπρὸς διὰ νὰ ἀναστηλώσῃ τὶς ἐθνικὰς τῶν τόπου ἀξίας, πού εἶχαν ὑποστῆ πλήρη ἐκπεσμὸν καὶ διασυρμὸν.

Κατὰ τὸν ἐναρκτήριον τοῦ συνεδρίου σας λόγον, ὁ κυβερνήτης σας καθώρισεν, ὅτι αἱ ἐθνικαὶ ἀξίαι εἶνε ὁ Βασιλεὺς, ἡ πατρις, ἡ Θεοσκεία, ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ 4η Αὐγούστου καὶ ἡ ἐθνικὴ νεολαία, εἶναι ὁ θεματοφύλαξ τῶν ἐθνικῶν τούτων ἀξιῶν. Φαλαγγίται καὶ φαλαγγίτισσαι, πρέπει νὰ εἰσθε ὑπερήφανοι διότι σὲ σας ἔλαχεν ἡ τιμὴ νὰ πυκνώσετε καὶ νὰ ὀδηγήσετε τὶς πρώτες φάλαγγες τῆς ἐθνικῆς νεολαίας. Τὸ ἔργον σας εἶνε μεγάλο, εἶνε τεράστιον, εἶνε ἱστορικόν. Τὰ καθήκοντα πού ἔχω ἐπωμισθῆ μὲ ἔφεραν κατ' ἀνάγκην εἰς ἐπαφὴν μὲ μίαν πραγματικότητα, ἡ γνωριμία τῆς ὁποίας μου ἐπιτρέπει νὰ ἐκτιμῶσω, ὅσον ὀλίγοι, τὴν σημασίαν πού ἔχει γιὰ τὸν τόπον ἡ Ἐθνικὴ Ὄργανώσις τῆς Νεολαίας καὶ ὁ μεγάλος ρόλος τὸν ὁποῖον ἔχει νὰ παίξῃ διὰ τὴν δημοσιουργίαν πράγματι τοῦ Γ' ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ Νεολαία πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου

Γιὰ νὰ κατανοήσῃτε αὐτὸ πού λέω καὶ νὰ εὐχαριστήσῃτε ἀκόμη πῶς πολὺ διὰ τὸν ὄραϊον σας ρόλον, σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ συνοδεύσετε, ν' ἀρθῆτε μαζί μου. Δὲν θὰ σᾶς ὀδηγήσω σὲ μακρυνούς καὶ ἀγνώστους τόπους.

Θὰ πᾶμε μαζί νὰ συναντήσωμε τὴν νεολαία, τὴν νεολαία τῆς χθὲς, στὸ σπῆτι, στὸ σχολεῖο, στὸ πανεπιστήμιον, στὸ ἐργαστήριον, στὸ ἀθλητικὸ γήπεδο γιὰ νὰ δοῦμε πὼς ἐσκέπτετο, πὼς εἰργάζετο ποῖες ἦσαν αἱ ἐπιθυμίες τῆς, ποῖα νὰ ὄνειρά τῆς, τί ἐπὶ τέλους ἐπίστευεν ἡ νεολαία αὐτὴ εἰς τὴν ὁποία θὰ παρεδίδετο ἡ συνέχεια καὶ ἡ τύχη τοῦ ἔθνους. Τὴν βρῖσκουμε τελείως ἐγκαταλειμμένην, ἐστερημένην ἰδανικῶν, παραπαίουσαν, μὴ γνωρίζουσαν πού νὰ στραφῇ καὶ νὰ πιστεῦσῃ.

Ἄλλοι νέοι αἰχμαλωτίζονται ἀπὸ δελεαστικὰ συναίσθηματα τοῦ μαρξισμοῦ καὶ τρέπονται πρὸς τὸν ἀριστερισμὸν, ὁ ὁποῖος εἶχε γίνε τῆς μόδας καὶ εἰς τὸ σαλόνι τοῦ ἀριστοκράτου καὶ εἰς τὸ ἐργαστάσιον τοῦ ἐργάτου, ἄλλοι γίνονται διεθνισταί, ἄλλοι κοσμοπολίται ἄλλοι ἀνθρωπισταί καὶ φιλειρηνισταί καὶ ἄλλοι περιορίζουν τὰ ἰδανικά των εἰς τὴν θεωρασίαν τῶν προσωρινῶν τους ἀναγκῶν. Πλήρης σύγχυσις καὶ πλήρης ἀταξία εἰς τὰς τάξεις τῆς νεότητος, καμμιὰ πίστις κανένα ἰδανικόν. Οἱ μαθηταὶ ἀπεργοῦσαν καὶ τὰ νηπία λιθοβολοῦσαν τὰ σχολεῖα.

Ἄλλοιμονο στὸ δάσκαλο πού ἦταν ποτισμένος ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν παράδοσιν. Αὐτὸς ἦταν ἀντιδραστικὸς, γιατί μόνον οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Γληνοῦ, οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν εἰς τὴν διεθνή ἐργατῶν παιδείας ἦσαν ἀξιοὶ τιμῶν καὶ ἀξιομάτων. Ἐπιτροπὲς μαθητῶν καὶ φοιτητῶν ὑπέβαλαν αἰτήματα πού δὲν ἦσαν τίποτε ἄλλο παρὰ συνθήματα γιὰ ἀνταρσίες καὶ δὲν εἶχαν ἄλλο σκοπὸν παρὰ πὼς νὰ περνοῦσαν τὶς ἐξετάσεις των χωρὶς νὰ διαβάσουν. Καὶ ἔτσι ὀργανοῦντο οἱ μαθητικὲς καὶ φοιτητικὲς διαδηλώσεις, οἱ ἀμεργίες καὶ αἱ συγκεροῦσεις μὲ τὴν ἀστυνομίαν.

Χαρακτηριστικὰ παραδείγματα

Ἴδου τί γράφει εἰς τὴν δῆλωσιν μετανόιας τοῦ ὁ νεαροῦ κομμουνιστῆς Γεώργιος Τσαγγάσης, ὁ ὁποῖος εἶναι σήμερον φαλαγγίτης.

» Ἀπὸ τὸν κομμουνισμὸν προσβλήθη εἰς ἡλικίαν 16 ἐτῶν ὡς μαθητῆς τῆς ε' τάξεως τοῦ γυμνασίου Πατρῶν. Ἐγὼν καθοδηγητῆς τῶν σπουδαστῶν ἐν Πάτραις καὶ ὅταν μὲ ἀπέβαλον πῆγα εἰς τὴν Ἀμαλιάδα. Ἐκεῖ κατέβασα τοὺς μαθητὰς σὲ ἀπεργία καὶ λιθοβολήσαμε τὴν ἀστυνομίαν καὶ τὸ σχολεῖον.

Μετὰ τὴν ἐξοδὸν μου ἀπὸ τὰς φυλακάς

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ παλαιοὶ τόμοι τοῦ Περιοδικοῦ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΕΣ ΗΜΕΡΕΣ»,
Δραχ. 50 ἕκαστος

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ εἰς ὅλα τὰ κεντρικὰ βιβλιοπωλεῖα:

ΠΕΤΡΟΥ Σ. ΣΠΑΝΔΩΝΙΔΗ

Τὸ κλασσικὸ καὶ τὸ ρομαντικὸ, μελέτη Ἐκδ. «Ἐρευνας» Δρ. 12.50
Ἡ ζωὴ πρὸ ἀγαπᾶ τὸν ἑαυτὸ της, δοκίμιο. Ἐκδ. Περιοδ. «Μακεδονικὴς
Ἡμέρες». Δρχ. 15.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΑΔΟΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 3, ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΑΣΦ. ΕΤΑΙΡΙΑΣ «ΕΝΩΣΙΣ»,

Ἦδη ἰδρῶθη δανειστικὴ βιβλιοθήκη καὶ ἐξεδόθησαν τὰ κάτωθι βιβλία:
Ἄλεξη Ζήση «Οἱ Δυνατοὶ» (Νουβέλλα).— Χ. Πύρπασου «Στιγμὲς Ἀγάπης» (Ποιήματα).—
Σ. Μαράντου «Παραμῦθια τοῦ Ὁφμῆαν» (Ποιήματα).

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΩΝ ΕΠΤΑΝΗΣΙΑΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1939

1. Βραβεῖον Δήμου Κερκυραίων, Δραχμῶν 5.000, εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην «περὶ τῆς στοιχειώδους καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως ἐν Κερκύρᾳ ἀπὸ τῆς καταλύσεως τῆς Ἑνετικῆς κυριαρχίας μέχρι τῆς ἑνώσεως (1797—1864)». Ἀντίτυπα δακτυλογραφημένα εἶναι δεκτὰ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐταιρείας μέχρι τῆς 30ης Νοεμβρίου 1939. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1939.

2. Βραβεῖον Ἐταιρείας πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Ἑπτανησιακῶν Μελετῶν, Δρχ. 2.000, εἰς τὴν καλυτέραν συλλογὴν ἀνεκδότου λαογραφικοῦ ὕλικου τῆς νήσου Κερκύρας (τραγοῦδια, παροιμίαι, παραδόσεις κλπ.) ἀποτελουμένης ἐκ πέντε τουλάχιστον τυπογραφικῶν φύλλων, εἰς σῆμα τῶν ἐκδόσεων τῆς Ἐταιρείας. Δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα εἶναι δεκτὰ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐταιρείας μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1939. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1939.

3. Βραβεῖον Ἐταιρείας πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Ἑπτανησιακῶν Μελετῶν, Δρχ. 5.000 (ἔξ εἰσφορῶν μελῶν αὐτῆς), εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην «περὶ Λογοτεχνικῆς παραγωγῆς τῶν Ἑπτανησίων ἀπὸ τῆς ἑνώσεως μέχρι τοῦ ἔτους 1912». Δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα γίνονται δεκτὰ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐταιρείας μέχρι τῆς 30ης Νοεμβρίου 1939. Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1939.

4. Βραβεῖον Ἀνδρονίκου Τζώρα, δέκα ὁμολογιῶν τοῦ Β'. Ἀναγκαστικοῦ Δανείου, εἰς τὴν καλυτέραν ἔκθεσιν, κατόπιν διαγωνισμοῦ διεξαχθησομένου εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐταιρείας τὴν 15ην Ἀπριλίου 1939 μεταξὺ τῶν μαθητῶν τῆς τελευταίας τάξεως τῶν Σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Κερκύρας με θέμα: «οἱ Ἀγῶνες τῶν Ριζοσπαστῶν διὰ τὴν ἑνωσιν τῆς Ἑπτανήσου». Ἀπονομὴ τοῦ βραβείου τὴν 20ην Μαΐου 1939.

Τὰ υποβαλλόμενα πρὸς κρίσιν ἔργα πρέπει νὰ εἶναι ἀνέκδοτα καὶ νὰ περιορίζονται ἀκριβῶς εἰς τὸ ὑπὸ τῆς παρουσίας προκηρύξεως ὀριζόμενον θέμα. Ταῦτα ἀποστέλλονται δακτυλογραφημένα εἰς τρία ἀντίτυπα πρὸς τὴν Ἐταιρείαν καὶ φέρουσιν ὡς διακριτικόν, ρητὸν καὶ ἐντὸς ἀδιαφανοῦς φακέλλου ἐσφραγισμένου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀναγράφεται τὸ αὐτὸ ρητὸν, τίθεται τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ ἡ ἀκριβὴς διεύθυνσις τοῦ συγγραφέως. Ὁ φακέλλος οὕτως ἀνοίγεται μόνον ἐν περιπτώσει θραβύσεως ἢ ἀπονομῆς ἐπαίνου.

Ἡ Ἐταιρεία ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα ἀντὶ βραβείου νὰ ἀπονεύμῃ ἔπαινον μετὰ ἢ ἀνευ χρηματικῆς ἐνίσχυσεως ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ βραβείου.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου ἤρχισε νὰ λειτουργῇ στὴν Ἀθήνα ἕνα πρωτότυπον διὰ τὸν τόπον μας γραφεῖον, τοῦ ὁποίου ἀποκλειστικὸς σκοπὸς θὰ εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ καθημερινοῦ καὶ περιοδικοῦ τύπου τόσο τῆς πρωτεύουσας ὅσο καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τῆς Καλλιτεχνίας, τῶν διανοουμένων μας, τῶν ἐπιστημῶν ὡς καὶ κάθε ἄλλης πνευματικῆς ἐκδηλώσεως τοῦ τόπου μας.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας γράψατε στὴν προσωρινὴ διεύθυνσίν του ἑταίρους καὶ τὰς εἰδικὰς ἐγκυκλίους πρὸ ἐγκυλοφόρησε: «Πρακτορεῖον Πνευματικῆς Συνεργασίας», Γραμματοθεοῖς 320 Ἀθηνῶν.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ

“Ι Ρ Ι Σ”

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Κ. ΜΕΡΜΗΓΚΑ

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ

ΧΡΗΣΤ. - ΔΙΟΓ. & ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΙ

ΔΡΑΜΑ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαια Μετοχ. και 'Αποθεματικά Δρχ. 1.205.000.000
Καταθέσεις τῆ 31 Δεκεμβρίου 1936 » 10.800.000.000

Διοκτῆς
ΙΩΑΝ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

'Υποδιοικητῆς
ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος

ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργασίας

Δέχεται καταθέσεις εἰς δραχμὰς,

(εἰς πρώτην ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμίᾳ διαρκείας καὶ ταμιευτηρίου)

Ἀγοράζει καὶ πωλεῖ μετοχὰς καὶ ὁμολογίας εἰς τὸ ἐν Ἀθή-
ναις Χρηματιστήριον διὰ λογαριασμὸν τρίτων.

Παρέχει δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ δημοσίων χρεωγράφων, μετο-
χῶν καὶ ὁμολογιῶν ἐταιρειῶν.

Δέχεται πρὸς φύλαξιν χρηματογράφα παντὸς εἶδους.

Ἐκμισθοὶ χρηματοκιβώτια πρὸς φύλαξιν τίτλων
καὶ τιμαλφῶν ἀντικειμένων.